

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 119/11
Λουξεμβούργο, 27 Οκτωβρίου 2011

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-495/10
Centre hospitalier universitaire de Besançon κατά Thomas Dutreux και
Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Κατά τον γενικό εισαγγελέα P. Mengozzi, ένα δημόσιο νοσοκομείο, με την ιδιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος ευθύνης που προβλέπει η οδηγία περί ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων

Πάντως, η οδηγία επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν καθεστώς ευθύνης βάσει του οποίου δημόσιο νοσοκομείο οφείλει να αποκαθιστά, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας, τη ζημία την οποία υπέστη ασθενής λόγω ελαττώματος μηχανήματος ή προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε κατά την παροχή νοσοκομειακής περιθάλψεως

Η οδηγία περί ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων ¹ θέτει ως αρχή την ευθύνη άνευ υπαιτιότητας, βάσει της οποίας ο παραγωγός (κατασκευαστής τελικού προϊόντος, παραγωγός πρώτης ύλης ή κατασκευαστής συστατικού) ευθύνεται για κάθε ζημία που οφείλεται σε ελάττωμα του προϊόντος του ². Εάν είναι αδύνατο να προσδιορισθεί η ταυτότητα του παραγωγού, κάθε προμηθευτής του προϊόντος θα θεωρείται παραγωγός του, εκτός αν ενημερώσει τον ζημιωθέντα, εντός εύλογης προθεσμίας, σχετικά με την ταυτότητα του παραγωγού ή εκείνου που του προμήθευσε το προϊόν.

Εξάλλου, η οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα, που ενδέχεται να έχει ο ζημιωθείς, βάσει του δικαίου περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης, ή βάσει ειδικού καθεστώτος ευθύνης που τυχόν ίσχυε κατά τον χρόνο κοινοποίησης της οδηγίας αυτής ³.

Κατά το γαλλικό δίκαιο, η ευθύνη των δημόσιων νοσοκομείων έναντι των ασθενών τους διέπεται μεταξύ άλλων από νομολογιακή αρχή, την οποία έχει θέσει το Conseil d'État (Γαλλία) με απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003 και κατά την οποία ένα δημόσιο νοσοκομείο οφείλει να αποκαταστήσει, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας, τη ζημία που υπέστη ασθενής εξαιτίας ελαττώματος μηχανήματος ή προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της παρασχεθείσας περιθάλψεως.

Εν προκειμένω, ο T. Dutreux, ηλικίας 13 ετών κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστάσεων, υπέστη εγκαύματα κατά τη διάρκεια χειρουργικής επεμβάσεως στην οποία υπεβλήθη το έτος 2000 στο Centre hospitalier universitaire de Besançon (Γαλλία) [πανεπιστημιακό νοσοκομείο Μπεζανσόν, στο εξής: ΠΝ Μπεζανσόν]. Τα εγκαύματα αυτά προκλήθηκαν από θερμαινόμενο στρώμα στο οποίο ήταν ξαπλωμένος ο ασθενής και του οποίου το σύστημα ρυθμίσεως της θερμοκρασίας αποδείχθηκε ελαττωματικό. Το ΠΝ Μπεζανσόν καταδικάσθηκε να αποκαταστήσει την ως άνω προκληθείσα ζημία.

Το Conseil d'État, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε αναίρεση στο πλαίσιο της ένδικης αυτής διαφοράς, ερωτά το Δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας και συγκεκριμένα αν το γαλλικό καθεστώς της ευθύνης άνευ υπαιτιότητας των δημοσίων νοσοκομείων μπορεί να συνυπάρξει με το καθεστώς ευθύνης του παραγωγού το οποίο θεσπίζεται με την οδηγία αυτή.

¹ Οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29).

² Με τον όρο «παραγωγός» νοείται ο κατασκευαστής ενός τελικού προϊόντος, ο παραγωγός κάθε πρώτης ύλης ή ο κατασκευαστής ενός συστατικού, καθώς και κάθε πρόσωπο που εμφανίζεται ως παραγωγός του προϊόντος, επιθέτοντας σε αυτό την επωνυμία, το σήμα ή κάθε άλλο διακριτικό του σημείο.

³ Η οδηγία αυτή μεταφέρθηκε στη γαλλική έννομη τάξη με τα άρθρα 1386-1 έως 1386-18 του γαλλικού αστικού κώδικα.

Με τις προτάσεις που αναπτύσσει σήμερα, ο γενικός εισαγγελέας Paolo Mengozzi διαπιστώνει **καταρχάς ότι ο νομοθέτης της Ενώσεως δεν προέβλεψε τη θέσπιση, με την οδηγία, καθεστώτος ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων το οποίο θα έχει εφαρμογή και στην περίπτωση του παρέχοντος υπηρεσίες.**

Ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι ουδέποτε το Δικαστήριο αποφάνθηκε ευθέως επί του ενδεχομένου διευρύνσεως του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας έτσι ώστε να περιλαμβάνει το καθεστώς ευθύνης λόγω ελαττωματικού προϊόντος και του παρέχοντος υπηρεσίες. Συγκεκριμένα, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/374 εμπίπτει περιοριστικώς μόνον η ευθύνη του «παραγωγού» ή, ενδεχομένως, του «προμηθευτή» ελαττωματικού προϊόντος. Μολονότι η οδηγία δεν ορίζει την έννοια του «προμηθευτή», ως τέτοιος πρέπει πάντως να νοείται ο ενδιάμεσος στην αλυσίδα διαθέσεως στο εμπόριο ή διανομής του προϊόντος αυτού.

Στην υπό κρίση υπόθεση, όμως, δεν επρόκειτο για καταναλωτή ο οποίος επιθυμούσε να αγοράσει στρώμα, αλλά για ασθενή που εισήχθη σε νοσοκομείο. Επομένως, η ασφάλεια του ελαττωματικού στρώματος πρέπει να εξετασθεί σε σχέση με την παροχή υπηρεσιών ιατρικής περιθάλψεως αυτή καθαυτή. Ως εκ τούτου, το ΠΝ Μπεζανσόν δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως διανομέας του ελαττωματικού στρώματος, ούτε να εξομοιωθεί με «προμηθευτή» κατά την έννοια της οδηγίας.

Ο γενικός εισαγγελέας συμπεραίνει ότι παρέχων υπηρεσίες – όπως το ΠΝ Μπεζανσόν – δεν μπορεί να εξομοιωθεί με «προμηθευτή» κατά την έννοια της οδηγίας. Κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας δεν εμπίπτει η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες για τις ζημιές που προκαλεί ελαττωματικό προϊόν στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών.

Η άποψη αυτή είναι σύμφωνη με τη νομολογία ⁴ του Δικαστηρίου, κατά την οποία η οδηγία δεν σκοπεύει να ρυθμίσει κατά τρόπο εξαντλητικό τα ζητήματα της ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, αλλά ανοίγει απλώς τον δρόμο προς μια πιο ολοκληρωμένη εναρμόνιση.

Συνεπώς, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότερη προστασία των καταναλωτών, **η οδηγία επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικό καθεστώς ευθύνης των δημόσιων νοσοκομείων που χρησιμοποιούν ελαττωματικά μηχανήματα ή προϊόντα στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και προκαλούν, ως εκ τούτου, ζημιές στον αποδέκτη της παροχής – δηλαδή στον νοσηλευόμενο ασθενή – , παρέχοντας πάντως σε αυτά και τη δυνατότητα να στραφούν αναγωγικώς κατά του παραγωγού, βάσει της οδηγίας.**

Επιπλέον, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι, εν προκειμένω, μόνον η εφαρμογή του εθνικού καθεστώτος ευθύνης του παρέχοντος υπηρεσίες παρέχει στον νοσηλευόμενο δικαίωμα αποζημιώσεως όσον αφορά τα εγκαύματα που προκλήθηκαν από το ελαττωματικό στρώμα. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι ζημιές αυτές προκλήθηκαν κατά τη διενεργηθείσα στις 3 Οκτωβρίου 2000 χειρουργική επέμβαση, το δικαίωμα του ζημιωθέντος να ασκήσει αγωγή κατά του «παραγωγού» του ελαττωματικού στρώματος, κατά την έννοια της οδηγίας, έχει παραγραφεί (δεκαετής προθεσμία παραγραφής).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

⁴ Απόφαση της 10ης Μαΐου 2001, C-203/99, Veedfald.
Απόφαση της 4ης Ιουνίου 2009, C-285/08, Moteurs Leroy Somer.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.
Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582